

af underordnet Betydning, idet han kun er Een blandt de mange andre Medlemmer, som Sognestorstanderskabet bestaaer af. Er det derimod Meningen, at Præsten skal have en selvstændig Stilling ved Siden af Sognestorstanderskabet i dets Heelhed, da troer jeg heller ikke, at dette vilde være den rette Maade at ordne Sagen paa. Jeg vilde ansee den Ordning, som var vedtagen ved 2den Behandling i det andet Thing, nemlig, at der skulde etableres en Skolecommissiøn, bestaaende af Præsten som Formand og desforuden af to Medlemmer, af hvilke idetmindste det ene skulde være Medlem af Sognestorstanderskabet, for at være den heldigste Maade at ordne Sagen paa, ved hvilken det ogsaa vilde opnaaes mere klart at betegne saavel det Tilfyn, der skulde udøves fra Præstens Side, som det, der skulde udøves fra de communale Autoriteters Side. Jeg troer ogsaa, at det vil være heldigt, at det ikke udelukkende er Sognestorstanderskabet, der skal udøve dette Tilfyn, men at der tillige gives Leilighed til at vælge Mænd dertil udenfor Sognestorstanderskabets egen Midte. Hvad enten man nu ordner Sagen paa den Maade, jeg nærmest har for Øie, eller paa en anden Maade, kunde jeg meget ønske, at den større Myndighed, der i Regjeringens Udkaft var givet Præsten, var bleven bibeholdt, saaledes at altsaa enten Skolecommissiønen eller Præsten kunde give Læreren Paamindelser med Hensyn til Undervisningen, imod at Læreren da igjen kunde klage til Skoledirectionen, forsaavidt han fandt Anledning dertil. Man vil jo nemlig see, at det er forskjelligt fra, hvad der nu er etableret, idet det nu bliver Præsten eller Sognestorstanderskabet, der maa klage over Læreren, hvorimod det efter den oprindelige Bestemmelse blev Læreren, der skulde klage over de Andre. — Med Hensyn til § 18 skal jeg udtale, at jeg maa ansee det for en meget heldig Forandring, at man der under Cet har villet samle disse forskjellige Tinginger. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at en Bestemmelse var bleven vedtagen, hvori der var fastsat et bestemt Minimum for den Andeel, der kunde lignedes paa Formue og Leilighed. Der har i det andet Thing været forhandlet et Forslag om, at det skulde være $\frac{1}{6}$ istedetfor som i Lov-

udkaftet $\frac{1}{4}$. Om det imidlertid blev $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{4}$, vilde jeg ikke lægge saamegen Vægt paa, men jeg troer, at en Bestemmelse i denne Henseende oftere er bleven savnet i vor nuværende Lovgivning; der høves, som bekendt, kun nogle Cancelliskrivelser derom. Jeg vilde ogsaa have ønsket, om man kunde have faaet vedtaget et vist Maximum for Ligningen paa Formue og Leilighed, men jeg erkjender det Vanffelige i at etablere en almindelig Regel derom paa Grund af de forskjellige Forhold, der finde Sted her i Landet. Jeg vil imidlertid indrømme, at den egentlige Grund til at kunne ønske slige Bestemmelser, nemlig Frygten for Vilkaarlighed fra Sognestorstanderskabets Side, for en stor Deel bortfalder ved den Bestemmelse, at Amtsraadet har Stadsaastelsesret for i det Mindste 3 Aar ad Gangen. — I § 19 er der truffet Bestemmelser med Hensyn til Afregningen imellem de forskjellige Dele af Communen, hvor der har fundet en særskilt Ligning Sted. Jeg troer, at Bestemmelsen, saaledes som den findes i § 19, er rigtig, og jeg troer, at det vilde have været vanffeligt i Loven at give mere specielle Regler for, hvorledes denne Afregning skulde finde Sted, et Forhold, som jeg iøvrigt ikke er blind for vil medføre Vanffeligheder paa flere Steder. Jeg troer imidlertid, at det er rigtigt, at man her har indskrænket sig til at sige, at der skal tages Hensyn til den Formue og den Gjæld, der vil overgaae til den samlede Commune. — Med Hensyn til § 20 maa jeg være fuldkommen enig med den ærede foresaaende Taler i, at Tidsfristerne ikke ere heldigt ansatte. Jeg troer, de ere satte noget for knebent. Dette gælder saaledes om den Frist, der er sat for Amtsraadet til at paakjende Indsigelser mod Ligningen — hvilket skal ske inden den 15de Mai, og det Samme gælder med Hensyn til § 23, forsaavidt deri er bestemt, at Indsigelser mod Tillægslisten skulle endelig afgjøres af Amtsraadet inden Udgangen af September. Jeg troer, at det vil være tilstrækkeligt at bestemme, at Indsigelserne skulle afgjøres i det første eller senest i det andet Amtsraads møde, efter at de ere indkomne. Jeg troer, der er saameget mere Grund dertil, som det i denne Lov ganske er overladt til Amtsraadet selv at bestemme, naar det vil holde sine Møder. Iøvrigt skal